

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 29. novembra 2012

o predlogu direktive o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij

(CON/2012/99)

(2013/C 39/01)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je dne 10. julija 2012 prejela zahtevo Sveta Evropske unije za mnenje o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv Sveta 77/91/EGS in 82/891/EGS, direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES in 2011/35/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana direktiva). ECB je dne 27. julija 2012 prejela zahtevo Evropskega parlamenta za mnenje o predlagani direktivi.

Pristojnost ECB, da poda mnenje o predlagani direktivi, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj predlagana direktiva vsebuje določbe, ki vplivajo na prispevek Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) k nemotenemu vodenju politik pristojnih organov glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema, na opredelitev in izvajanje denarne politike Unije in na podpiranje nemotenega delovanja plačilnih sistemov. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

Splošne pripombe

ECB v celoti podpira oblikovanje okvira za sanacijo in reševanje ter odpravo ovir za učinkovito krizno upravljanje v finančnih institucijah. Vsem finančnim institucijam bi moralo biti omogočeno, da propadejo na urejen način, kar bi zaščitilo stabilnost finančnega sistema kot celote ter zmanjšalo javne stroške in motnje v gospodarstvu. ECB podpira zlasti okvir Unije za reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, da se ohrani finančna stabilnost v Uniji in posledično zagotovi delovanje enotnega trga tudi v času krize. Za ta namen je ključno oblikovanje skupnih podpornih instrumentov za obvladovanje propada finančnih institucij, kot so načrti sanacije in reševanja, instrument premostitvene banke, instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi, instrument prodaje poslovanja in instrument ločevanja sredstev. ECB pozdravlja, da je predlog v skladu z mednarodno dogovorjenimi ključnimi lastnostmi ureditev za učinkovito reševanje finančnih institucij ⁽²⁾, ki terjajo zblíževanje nacionalnih ureditev za reševanje z ustreznimi instrumenti in pooblastili za učinkovito reševanje. Izvajanje teh ključnih lastnosti omogoča pravočasno posredovanje, da se zagotovi kontinuiteta ključnih funkcij.

⁽¹⁾ COM(2012) 280 final.

⁽²⁾ Glej dokument *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, oktober 2011, dostopen na spletni strani Odbora za finančno stabilnost na naslovu <http://www.financialstabilityboard.org> in Baselskega odbora za bančni nadzor, in dokument *Report and Recommendations of the Cross-border Bank Resolution Group*, marec 2010, dostopen na spletni strani Banke za mednarodne poravnave na naslovu <http://www.bis.org>

ECB meni, da bi morala biti direktiva, ki je zelo pomemben korak k celostnemu okviru reševanja za Unijo, sprejeta hitro. Hkrati bodo potrebni nadaljnji koraki za vzpostavitev enotnega mehanizma reševanja, enega od treh stebrov bančne unije. V skladu s tem ECB poziva Komisijo, naj nujno predstavi ločen predlog za samostojen evropski mehanizem reševanja, vključno z vidiki skupnega evropskega sklada za reševanje. Ta sklad bi, kot minimum, financirale finančne institucije. Skladnost med temi tremi stebri je ključna za uspeh unije finančnega trga.

POSEBNE PRIPOMBE

1. Opredelitev reševanja

Predlagana direktiva opredeljuje reševanje kot prestrukturiranje institucije, da se zagotovi kontinuiteta njenih ključnih funkcij, ohrani finančna stabilnost in ponovno vzpostavi uspešno poslovanje celotne institucije ali njenega dela ⁽¹⁾. ECB meni, da reševanje terja jasno hierarhijo. V tem kontekstu bi se morale institucije, ki propadajo ali bodo verjetno propadle, načeloma in na podlagi odločitve organov za reševanje reševati z uporabo instrumentov za reševanje, kadar je to potrebno in v javnem interesu, vključno s preprečevanjem sistemskega tveganja. Če organ za reševanje oceni, da ni cilja v javnem interesu, bi se morala institucija likvidirati po postopkih zaradi insolventnosti, ki se običajno uporabljajo za take institucije po nacionalnem pravu. Končno, reševanje v obliki prestrukturiranja v delujoče podjetje bi bilo treba upoštevati samo v primeru, da ga upravičuje javni interes ohranjanja finančne stabilnosti in kadar bi imelo reševanje kreditne institucije na urejen način resne škodljive učinke na stabilnost finančnega sistema z visoko stopnjo tveganja za čezmejni vpliv. Predlagana direktiva bi morala pojasniti, da cilj reševanja ni ohraniti propadajoče institucije kot take, temveč zagotoviti kontinuiteto njenih ključnih funkcij ⁽²⁾.

2. Pogoji za reševanje in presoja potrebe za izredno javno finančno podporo

2.1 Predlagana direktiva kot enega izmed pogojev za sprejetje ukrepa za reševanje določa, da pristojni organ ali organ za reševanje ugotovi, da institucija propada ali je verjetno, da bo propadla ⁽³⁾. ECB meni, da bi bilo treba odgovornost za ugotavljanje, ali institucija propada ali je verjetno, da bo propadla, jasno dodeliti pristojnemu organu v interesu takojšnjega in učinkovitega ukrepa za reševanje.

2.2 Predlagana direktiva nadalje določa, da je potreba institucije po državni pomoči pokazatelj, da institucija propada ali da bo verjetno propadla. Vendar pa isti člen predlagane direktive določa, da dve posebni vrsti državne pomoči ne pomenita takega pokazatelja ⁽⁴⁾. ECB podpira predlagano maksimalno trajanje take državne pomoči ⁽⁵⁾, vendar ugotavlja, da bi na podlagi zgornjega pokazatelja znatno število kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ki trenutno prejemajo državno pomoč, šlo za institucije, ki propadajo ali bodo verjetno propadle. ECB meni, da bi moralo ugotavljanje okoliščin, v katerih institucija propada ali je verjetno, da bo propadla, temeljiti samo na oceni bonitetnega položaja institucije. Zato določena potreba po državni pomoči sama po sebi ne bi smela pomeniti ustreznega objektivnega merila ⁽⁶⁾. Namesto tega bi se okoliščine, na podlagi katerih se odobri državna pomoč, vključile v oceno bonitetnega položaja institucije.

3. Udeležba centralnih bank pri sanaciji in reševanju

3.1 Centralne banke so odgovorne za makrobonitetno in finančno stabilnost ter imajo strokovno znanje in izkušnje o finančnih trgih. V tej zvezi bi morale biti udeležene v postopku reševanja in prispevati k doseganju ciljev reševanja ob zmanjševanju tveganj za negativne in neželene učinke na izvrševanje

⁽¹⁾ Glej člen 2(1) predlagane direktive.

⁽²⁾ Glej prispevek ESCB k javnemu posvetovanju Evropske komisije o tehničnih podrobnostih možnega okvira EU za sanacijo in reševanje bank, maj 2011, str. 4 in 5. Vsi navedeni dokumenti ECB so dostopni na spletni strani ECB na naslovu <http://www.ecb.europa.eu> Glej tudi spremembo 3, ki jo predlaga ECB.

⁽³⁾ Glej člen 27(1)(a) predlagane direktive.

⁽⁴⁾ Glej člen 27(2)(d)(i) in (ii) predlagane direktive.

⁽⁵⁾ Glej člen 27(2)(d), drugi odstavek, predlagane direktive.

⁽⁶⁾ Glej člen 27(2)(d) predlagane direktive, bran v povezavi s členom 2(26). Glej tudi predlagani spremembi 2 in 8.

nalog centralnih bank in na delovanje plačilnih in poravnalnih sistemov. V tem kontekstu lahko imajo centralne banke vlogo pri oceni načrtov sanacije in reševanja z vidika finančne stabilnosti, kot je verjetnost povodov, ki lahko vodijo k neurejenemu zmanjševanju finančnega vzvoda. Centralne banke so lahko vključene tudi v oceno potencialnega ukrepanja organa za reševanje, saj je eden glavnih ciljev izogniti se sistemskim motnjam ⁽¹⁾. Po mnenju ECB je zato potrebno, da države članice zagotovijo, da, kadar centralna banka ni sama organ za reševanje, pristojni organ in organ za reševanje ustrezno izmenjujeta informacije s centralno banko ⁽²⁾.

- 3.2 Predlagana direktiva določa, da načrti sanacije, ki jih institucija pripravi in posodablja za izboljšanje njenega finančnega položaja po znatnem poslabšanju, ne predvidevajo dostopa do izredne javne finančne podpore ali prejema te podpore. Vendar pa, kadar je primerno, vključujejo analizo, kako in kdaj lahko institucija zaprosi za posojilo centralne banke v izrednih situacijah in uporabi razpoložljiva zavarovanja s premoženjem ⁽³⁾. ECB želi poudariti, da ta določba na noben način ne bi smela vplivati na pristojnost centralnih bank, da se neodvisno in s polno diskrecijo odločajo o zagotavljanju centralnobančne likvidnosti solventnim kreditnim institucijam tako pri standardnih operacijah denarne politike kot pri izredni likvidnostni pomoči, znotraj omejitev, ki jih določa prepoved denarnega financiranja po Pogodbi ⁽⁴⁾.
- 3.3 Predlagana direktiva zahteva, da država članica v svoj »nabor instrumentov« za reševanje vključi pooblastilo za vzpostavitev in vodenje premostitvene institucije in nosilca upravljanja sredstev. Predlagana direktiva določa, da bosta premostitvena institucija in nosilec upravljanja sredstev v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov, med drugim lahko tudi organa za reševanje ⁽⁵⁾. Kadar centralna banka deluje kot organ za reševanje ⁽⁶⁾, bi moralo biti v izogib dvomu jasno, da centralna banka v nobenem primeru ne bo prevzela ali financirala nobene obveznosti teh subjektov. Vloga centralne banke kot lastnika takega subjekta mora v vseh okoliščinah ostati v skladu s prepovedjo denarnega financiranja po členu 123 Pogodbe, kot ga dopolnjuje Uredba Sveta (ES) št. 3603/93 ⁽⁷⁾. Ta med drugim prepoveduje, da centralna banka financira obveznosti javnega sektorja do tretjih oseb. Poleg tega se mora ta vloga izvrševati brez poseganja v neodvisnost centralne banke, zlasti finančno in institucionalno neodvisnost.
- 3.4 ECB ugotavlja, da predlagana direktiva vsebuje samo minimalna merila, ki jih morajo premostitvene institucije in nosilci upravljanja sredstev izpolnjevati za vzpostavitev s strani javnih organov. ECB poudarja, da je pregledno financiranje eno od glavnih vprašanj, ki vplivajo na legitimnost in odgovornost pri porabi javnih sredstev, katerih zaščita je v interesu Eurosistema. V tej zvezi ECB pozdravlja, da predlagana direktiva določa, da stroške reševanja načeloma nosijo delničarji in upniki, če ta sredstva ne zadostujejo, pa sheme financiranja ⁽⁸⁾. Vendar ECB poudarja, da v skladu s prepovedjo denarnega financiranja centralne banke ne smejo financirati teh shem financiranja. Zlasti to vpliva na seznam alternativnih virov financiranja ⁽⁹⁾ v predlagani direktivi ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Glej tudi prispevek ESCB k javnemu posvetovanju Evropske komisije o tehničnih podrobnostih možnega okvira EU za sanacijo in reševanje bank, maj 2011, str. 6. odstavek 9.

⁽²⁾ V tej zvezi je člen 74(3)(b) predlagane direktive korak v pravo smer, vendar ne zadostuje za zagotovitev ustreznega obsega izmenjave informacij in sodelovanja. Glej tudi predlagani spremembi 4 in 23.

⁽³⁾ Glej člen 5(3) predlagane direktive; glej tudi člen 9(2) predlagane direktive, kolikor zadeva načrte reševanja.

⁽⁴⁾ Glej Konvergenčno poročilo ECB, 2012, str. 29. Glej tudi predlagano spremembo 1.

⁽⁵⁾ Glej člena 34(2) in 36(2) predlagane direktive.

⁽⁶⁾ Glej Mnenje ECB CON/2011/39.

⁽⁷⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3603/93 z dne 13. decembra 1993 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi iz členov 104 in 104b(1) Pogodbe (UL L 332, 31.12.1993, str. 1).

⁽⁸⁾ Glej člen 92(2) predlagane direktive.

⁽⁹⁾ Glej člen 96 predlagane direktive.

⁽¹⁰⁾ Glej Mnenje ECB CON/2011/103, odstavek 4, in Mnenje ECB CON/2010/83, odstavek 6.3.

4. Udeležba določenih nacionalnih organov pri oceni načrtov sanacije

Predlagana direktiva določa, da pristojni organi pregledajo načrte sanacije, da se med drugim zagotovi njihovo učinkovito izvajanje tudi v primerih finančnih težav, ne da bi imeli resnejši negativni vpliv na finančni sistem, tudi če bi druge institucije izvajale načrte sanacije v istem časovnem obdobju ⁽¹⁾. Za zagotovitev, da se pri teh pregledih upoštevajo vsi relevantni sistemski vidiki, vključno s celotnim vplivom sočasnega izvajanja načrtov sanacije, kar lahko vodi do procikličnega ali črednega vedenja, je po mnenju ECB potrebno, da pristojni organi opravijo ocene po posvetovanju s pristojnimi določenimi nacionalnimi organi, če so ti ločeni subjekti ⁽²⁾.

5. Finančna podpora znotraj skupine

Predlagana direktiva določa, da bodo države članice zagotovile, da lahko subjekti v skupini sklenejo sporazume o finančni podpori znotraj skupine ⁽³⁾. ECB vidi bistvo te zahteve zlasti v tem, da se lahko ti sporazumi, potem ko jih odobrijo pristojni organi, predložijo v odobritev skupščini delničarjev vsakega subjekta v skupini, ki se predlaga za pristop k sporazumu. Vendar ECB ugotavlja, da izvajanje teh prostovoljnih sporazumov v nacionalnih pravnih sistemih odpira kompleksna pravna vprašanja. Njihova uveljavitev bo odvisna tudi od tega, kako uspešno se bodo njihove določbe ujemale z nacionalnim davčnim, insolvenčnim pravom in pravom družb, na primer v zvezi z načelom, da so posli v skupini neodvisni in nepovezani („neodvisno tržno načelo“) ⁽⁴⁾. V ta namen ECB meni, da bo morda potreben nadaljnji razmislek, ali so potrebne dodatne določbe, da se zagotovita pravna varnost in izvršljivost poslov znotraj skupine, ki se odobrijo in izvajajo v skladu s temi prostovoljnimi sporazumi.

6. Instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi in pooblastila za odpis

6.1 ECB pozdravlja oblikovanje instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi kot mehanizma za odpis ali preoblikovanje dolga, da se absorbirajo izgube institucij, ki propadajo ali bodo verjetno propadle. Mehanizem za reševanje z zasebnimi sredstvi bi moral biti zasnovan tako, da je v skladu z mednarodno dogovorjenimi ključnimi lastnostmi za učinkovito reševanje ⁽⁵⁾, zlasti pooblastilo, da organ za reševanje na podlagi ureditve reševanja uporabi reševanje z zasebnimi sredstvi za širok nabor obveznosti v skladu s hierarhijo upnikov, ki bi se uporabila v likvidaciji. ECB podpira, da države članice uvedejo tak instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi najpozneje 1. januarja 2018 ⁽⁶⁾. To bi tudi omogočilo nadaljnje delo na področju reševanja z zasebnimi sredstvi, in sicer glede možnosti uvedbe minimalne zahteve za ciljni obseg določenih instrumentov za reševanje z zasebnimi sredstvi ob hkratnem ohranjanju splošnega področja uporabe reševanja z zasebnimi sredstvi. Poleg tega ECB namerava prispevati k nadaljnji analizi praktičnih posledic reševanja z zasebnimi sredstvi kot instrumenta za reševanje, tudi v zvezi z izvedljivostjo takojšnjega izvrševanja, zmožnostjo spoštovanja »načela senioritete« pri absorpciji izgub, mehanizmom preoblikovanja ali odpisa dolga ⁽⁷⁾, ter možnega vpliva na trge izvedenih finančnih instrumentov. V tem kontekstu bi se moralo oblikovanje instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi in instrumenta premostitvene banke analizirati skupaj, saj lahko ima drugo navedeni instrument zelo podoben rezultat kot prvo navedeni.

6.2 ECB meni, da bi morali biti ukrepi reševanja sprejeti v utemeljenih okoliščinah in opremljeni z ustreznimi pogoji, da se omeji moralno tveganje ⁽⁸⁾. Kot je navedeno zgoraj, bi se morale institucije, ki propadajo ali bodo verjetno propadle, načeloma likvidirati po običajnih postopkih zaradi

⁽¹⁾ Glej člen 6(2)(b) predlagane direktive.

⁽²⁾ Glej predlagano spremembo 5.

⁽³⁾ Glej člene od 16 do 22 predlagane direktive.

⁽⁴⁾ Zahteva, da so posli znotraj skupine neodvisni in nepovezani (neodvisno tržno načelo), je temeljno načelo prava družb v skoraj vseh državah članicah razen v Španiji. Glej poročilo DBB Law, pripravljeno za DG Markt, o pravnih ovirah za prenose znotraj skupine iz leta 2008, ki je izpostavilo to tveganje.

⁽⁵⁾ Glej dokument *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, oktober 2011, dostopen na spletni strani Odbora za finančno stabilnost na naslovu <http://www.financialstabilityboard.org>

⁽⁶⁾ Glej člen 115(1), tretji odstavek, predlagane direktive.

⁽⁷⁾ Glej prispevek Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) k javnemu posvetovanju Evropske komisije o tehničnih podrobnostih možnega okvira EU za sanacijo in reševanje bank, maj 2011, str. 4.

⁽⁸⁾ Glej tudi prispevek ESCB k javnemu posvetovanju Evropske komisije o tehničnih podrobnostih možnega okvira EU za sanacijo in reševanje bank, maj 2011, str. 5.

insolventnosti, če se izkaže za potrebno, pa bi morale prenehati z uporabo instrumentov za reševanje. Glede na navedeno bi bilo treba pooblastila za reševanje z zasebnimi sredstvi kot instrument reševanja uporabiti pretežno za reševanje institucij, ki so dosegle točko, ko niso več sposobne preživeti. ECB meni, da bi se morala možnost reševanja z zasebnimi sredstvi z namenom ohranitve institucije, ki propada ali bo verjetno propadla, kot delujočega podjetja ⁽¹⁾ upoštevati samo v izjemnih in utemeljenih primerih.

ECB podpira, da se instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi vedno kombinira z zamenjavo posloводства ter poznejšim prestrukturiranjem institucije in njenih dejavnosti tako, da se odpravijo razlogi za njen propad ⁽²⁾.

6.3 Predlagana direktiva določa, da Evropski bančni organ (EBA) poroča Komisiji o izvajanju zahteve za institucije, da ohranjajo skupni znesek lastnih sredstev in upravičenih obveznosti, izraženih kot odstotek celotnih obveznosti institucije ⁽³⁾. ECB poziva k nadaljnjemu delu, ki ga je treba opraviti za presojo, ali naj se minimalna zahteva v zvezi z reševanjem z zasebnimi sredstvi izrazi kot odstotek celotnih obveznosti ali kot odstotek tveganju prilagojenih sredstev. Bistvo slednjega je v upoštevanju tveganosti sredstev institucije. ECB priporoča, da EBA opravi to presojo. ECB nadalje priporoča, da EBA zagotovi Komisiji presojo vpliva te zahteve na institucije in ali bi bilo koristno uvesti zahtevo, ki prepoveduje ali omejuje, da so instrumenti, primerni za reševanje z zasebnimi sredstvi, v imetništvu bančnega sektorja.

6.4 Predlagana direktiva določa, da organi za reševanje pred sprejetjem ukrepa za reševanje izvedejo pooblastilo za odpis ⁽⁴⁾. Odpis kapitalskih instrumentov je zato pooblastilo za reševanje ⁽⁵⁾, ki se uporabi, preden se institucija začne reševati. ECB podpira, da imajo organi pooblastilo za odpis kapitalskih instrumentov pred začetkom reševanja. Glede dokapitalizacije institucij ECB priporoča, da se v izogib dvomu to izrecno pojasni v predlagani direktivi. Za pojasnitev medsebojne odvisnosti različnih faz postopka reševanja z zasebnimi sredstvi bi bilo tudi zaželeno, da Komisija opravi študijo primera in simulacijo izvajanja instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi.

7. **Financiranje reševanja in ciljna velikost shem financiranja**

7.1 Ustrezen okvir za reševanje bi moral zagotoviti, da stroške reševanja najprej in v prvi vrsti nosijo delničarji in upniki institucije, ki je v postopku reševanja, ter zasebni sektor na splošno. ECB zato pozdravlja, da instrumenti in pooblastila za reševanje v predlagani direktivi organom omogočajo, da prenesejo breme financiranja reševanja na delničarje in upnike. Poleg tega predlagana direktiva uvaja dva dodatna vira za financiranje reševanja: nacionalne sheme financiranja in prispevke v sistem zajamčenih vlog ⁽⁶⁾.

7.2 ECB priznava koristnost dodatnih virov za financiranje reševanja, vendar meni, da ambiciozen predlog za vzpostavitev evropskega sistema shem financiranja ne bo rešil pomembnih čezmejnih vprašanj v zvezi z reševanjem, kot sta uskladitev in porazdelitev bremen. Obstoje 27 nacionalnih shem pod nadzorom njihovih nacionalnih organov je nadalje otežen zaradi predlaganega sistema izposojanja, pri katerem niso pojasnjene pomembne podrobnosti, kot so pravice in obveznosti posojevalcev in izposojevalcev.

⁽¹⁾ Pojem delujočega podjetja se uporablja za opis situacije, v kateri institucija še naprej deluje v postopku reševanja, ne da bi bila v bližnji prihodnosti na vidiku likvidacija. Gre za pojem, ki je nasproten pojmu podjetja, ki preneha delovati in katerega odločilne bančne funkcije se ohranijo, vendar v drugi pravni osebi in ne v tisti, ki je bila predmet reševanja in je prenehala.

⁽²⁾ Glej uvodno izjavo 46 predlagane direktive.

⁽³⁾ Glej člen 39(6) predlagane direktive.

⁽⁴⁾ Glej člen 51(1) predlagane direktive.

⁽⁵⁾ Glej člen 56(1)(f) predlagane direktive.

⁽⁶⁾ Člen 96. Kolikor si bodo tudi sheme financiranja izposojale od centralne banke, bi to lahko pomenilo denarno financiranje. V tej zvezi glej odstavke 3.4 in spremembo 29.

8. Uporaba sistemov zajamčenih vlog pri financiranju reševanja

- 8.1 Predlagana direktiva določa, da je sistem zajamčenih vlog, s katerim je povezana institucija, odgovoren za znesek izgub, ki bi jih moral nositi v okviru običajnih postopkov zaradi insolventnosti ⁽¹⁾. Obravnavana kritih vlog pri prenosu na premostitveno banko lahko ima velik vpliv na vključenost sistema zajamčenih vlog. Stopnja, do katere je sistem zajamčenih vlog vključen v ukrepe za reševanje, bo pod enakimi pogoji vplivala na obseg financiranja, ki ga terjata druga dva razpoložljiva vira – sheme financiranja in nezavarovani upniki. Ta negotovost med upniki lahko poveča tveganje za preventivne množične dvige vlog upnikov, strank in drugih nasprotnih strank, ki bi, če se uresniči, spodkopalo glavni cilj ureditve.
- 8.2 Predlagana direktiva omogoča, da države članice določijo, da se lahko razpoložljiva finančna sredstva sistema zajamčenih vlog, vzpostavljenega na njihovem ozemlju, uporabljajo za financiranje reševanja ⁽²⁾. ECB podpira to določbo, ki omogoča sinergijo med sistemom zajamčenih vlog in financiranjem reševanja, vendar meni, da je najbolj pomembno, da to v nobenem primeru ne ogrozi bistvene funkcije sistema zajamčenih vlog, tj. zaščite zavarovanih vlog. ECB pozdravlja, da predlagana direktiva daje prednost poplačilu deponentov, ki jih krije sistem zajamčenih vlog, če se od sistema zajamčenih vlog hkrati zahteva, da uporabi razpoložljiva finančna sredstva za financiranje reševanja in za običajno funkcijo poplačila zavarovanih deponentov ter so razpoložljiva sredstva nezadostna za izpolnitev vseh teh zahtev ⁽³⁾.

Glede na navedeno se ECB zavzema, da se pravna varnost zagotovi z jasno opredelitvijo vloge sistema zajamčenih vlog pri financiranju reševanja ne glede na izbrani instrument za reševanje in ne glede na način uporabe ukrepov.

Predlagana direktiva zahteva, da države članice zagotovijo, da se v skladu z nacionalno zakonodajo o običajnih postopkih zaradi insolventnosti sistemi zajamčenih vlog obravnavajo enako kot nezavarovane neprednostne terjatve. ⁽⁴⁾ Kaže, da ta pristop ni v skladu z možnostjo držav članic, da vzpostavijo prednostni vrstni red terjatev v zvezi z vlogami, ki jih krije sistem zajamčenih vlog. Trenutno je šest držav članic – vključno z Bolgarijo ⁽⁵⁾, Grčijo ⁽⁶⁾, Latvijo ⁽⁷⁾, Madžarsko ⁽⁸⁾, Portugalsko ⁽⁹⁾ in Romunijo ⁽¹⁰⁾ – dodelilo prednostni vrstni red terjatvam, ki so prešle na sistem zajamčenih vlog (subrogacija) po izplačilu zneskov, ki ustrezajo kritim vlogam, in s tem nadalje prispevajo k stalnem zagotavljanju zadostnega financiranja za sistem zajamčenih vlog.

Stališča o vplivu dodelitve prednostnega vrstnega reda so zelo raznolika, saj velja prepričanje, da lahko ima prednostni vrstni red deponentov vpliv na stroške financiranja, ki je na voljo bankam, in da si bodo drugi upniki bolj prizadevali za zavarovanje svojih terjatev. Po drugi strani bi se to nekoliko ublažilo do te mere, da prednostne terjatve veljajo samo za zajamčene vloge. Poleg tega bi morala pravna ureditev, ki določa prednostni vrstni red zavarovanih deponentov, olajšati uporabo ukrepov za

⁽¹⁾ Glej člen 99(1) predlagane direktive.

⁽²⁾ Glej člen 99(5) predlagane direktive.

⁽³⁾ Člen 99(8) predlagane direktive.

⁽⁴⁾ Glej člen 99(2) predlagane direktive.

⁽⁵⁾ Status prednostnega upnika za sistem zajamčenih vlog določa člen 94(1) Zakona o insolventnosti bank (*Darjaven vestnik* št. 92, 27.9.2002).

⁽⁶⁾ Deponentov status prednostnega upnika določa člen 4(16) Zakona 3746/2009 o prenosu Direktive 2005/14/ES o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in Direktive 2005/68/ES o pozavarovanju ter drugih določb (FEK A 27, 16.2.2009). Člen 13a(4) določa status sistema zajamčenih vlog.

⁽⁷⁾ Zakon z dne 5. oktobra 1995 o kreditnih institucijah (LV 163(446), 24.10.1995). Člen 192(1) je uvedel prednostni vrstni red za zavarovane deponente dne 21. maja 1998.

⁽⁸⁾ Zakon CXII iz leta 1996 o kreditnih institucijah in finančnih podjetjih (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996) ter natančneje Poglavje XV Zakona o podrobnostih sistema zajamčenih vlog. Preferenčni status vseh terjatev in ne samo terjatev iz naslova zajamčenih vlog določa člen 183(1) Zakona.

⁽⁹⁾ Glej člen 166-A prečiščenega besedila Uredbe z zakonsko močjo št. 298/92 z dne 31. decembra 1992 o pravnem okviru za kreditne institucije in finančna podjetja (D.R. No 30, I, 10.2.2012).

⁽¹⁰⁾ Vladna uredba št. 10/2004 o postopkih sodne reorganizacije in stečaja kreditnih institucij, kot je bila pozneje spremenjena in dopolnjena, zlasti s členom 38, daje, potem ko so poravnani stroški stečajnega postopka, prednostno pravico terjatvam, ki izhajajo iz zajamčenih vlog, vključno s terjatvami sistema zajamčenih vlog, ki izhajajo iz poplačila zavarovanih deponentov (*Monitorul Oficial al României*, Prvi del, št. 84, 30.1.2004).

reševanje iz predlagane direktive (npr. instrument prodaje poslovanja, instrument premostitvene institucije). Z vidika finančne stabilnosti se prav tako podpira prednostna terjatev v zvezi s kritimi vlogami, saj zmanjšuje tveganje za množične dvige bančnih vlog, potencialne izgube zavarovanih deponentov v fazi likvidacije in prekomerno izčrpavanje sistema zajamčenih vlog ⁽¹⁾.

9. **Razkritje vsebin v zvezi s trženjem**

Predlagana direktiva določa, da se lahko odloži vsako javno razkritje trženja institucije v postopku reševanja, ki v okviru instrumenta prodaje poslovanja prodaja del ali vse svoje poslovne dejavnosti ⁽²⁾. ECB meni, da bo morda treba razkritje cenovno občutljivih informacij v zvezi z javno trženimi finančnimi instrumenti odložiti tudi med uporabo drugih instrumentov za reševanje. Zadevne določbe v predlagani direktivi ⁽³⁾ bi bilo treba razširiti na splošno pravilo med uporabo katerega koli instrumenta za reševanje, kadar lahko interes institucije upravičuje odložitev razkritja cenovno občutljivih informacij.

10. **Nadaljnja uskladitev pravil o sanaciji in reševanju**

10.1 ECB podpira oblikovanje okvira za sanacijo in reševanje tudi za sistemsko pomembne nebančne finančne institucije, na primer zavarovalnice in tržne infrastrukture ⁽⁴⁾. To bi bilo treba uskladiti z mednarodnimi pobudami.

10.2 Nadaljevati bi bilo treba s prizadevanji za nadaljnjo minimalno uskladitev insolvenčnega prava v državah članicah. Trenutna raznolikost v insolvenčnem pravu, na primer vrstni red terjatev upnikov, znatno vpliva na izvajanje instrumentov za reševanje in zlasti na realizacijo sredstev in obveznosti, ki jih imajo nosilci reševanja.

V Frankfurtu na Majni, 29. novembra 2012

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Glej Mnenje ECB CON/2011/83.

⁽²⁾ Glej člen 33(2) predlagane direktive.

⁽³⁾ Glej člen 12(3) Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) (UL L 96, 12.4.2003, str. 16).

⁽⁴⁾ V tej zvezi glej dokument Komisije *Consultation on a possible recovery and resolution framework for financial institutions other than banks* z dne 5. oktobra 2012, dostopen na spletni strani Evropske komisije na naslovu http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf

PRILOGA

Predlagane spremembe besedila

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB (*)
Sprememba 1	
Uvodna izjava 21	
<p>„Načrti sanacije in reševanja ne bi smeli predvideti dostopa do izredne javne finančne podpore ali izpostaviti davkoplačevalcev tveganju izgube. Dostop do likvidnostnih posojil, ki jih zagotavljajo centralne banke, vključno z izrednimi likvidnostnimi posojili, bi bilo treba obravnavati kot izredno javno finančno podporo, če je institucija solventna v trenutku zagotovitve likvidnosti in takšna zagotovitev likvidnosti ni del obsežnejšega paketa pomoči; če je posojilo v celoti zavarovano s premoženjem, za katero se uporabljajo odbitki pri vrednotenju glede na kakovost in tržno vrednost, če centralne banke zaračunavajo kazenske obresti upravičencu; in če centralna banka da sama pobudo za ukrep, ki predvsem ni podprt z nobeno državno kontragarancijo.“</p>	<p>„Načrti sanacije in reševanja ne bi smeli predvideti dostopa do izredne javne finančne podpore, ali izpostaviti davkoplačevalcev tveganju izgube ali predvideti dostopa do likvidnostnih posojil, ki jih zagotavljajo centralne banke, vključno z izrednimi likvidnostnimi posojili, centralnobančne likvidnosti bi bilo treba obravnavati kot izredno javno finančno podporo, če je institucija solventna v trenutku zagotovitve likvidnosti in takšna zagotovitev likvidnosti ni del obsežnejšega paketa pomoči; če je posojilo v celoti zavarovano s premoženjem, za katero se uporabljajo odbitki pri vrednotenju glede na kakovost in tržno vrednost, če centralne banke zaračunavajo kazenske obresti upravičencu; in če centralna banka da sama pobudo za ukrep, ki predvsem ni podprt z nobeno državno kontragarancijo.“</p>

Pojasnilo

Centralne banke zagotavljajo likvidnost primernim nasprotnim strankam, ki so udeležene v sistemu TARGET2 ali v operacijah denarne politike (*), zaradi nemotenega delovanja plačilnih sistemov in izvajanja denarne politike. Poleg tega lahko centralne banke zagotavljajo likvidnostno podporo v izjemnih okoliščinah in v vsakem posameznem primeru začasno nelikvidnim, vendar solventnim kreditnim institucijam (**). Namen predlagane spremembe je zagotoviti, da načrti sanacije in reševanja ne predvidevajo razpoložljivosti centralnobančne likvidnostne podpore. Centralne banke se neodvisno in s polno diskrepcijo odločajo o zagotavljanju centralnobančne likvidnosti solventnim kreditnim institucijam znotraj omejitev, ki jih določa prepoved denarnega financiranja po Pogodbi (**).

Sprememba 2

Uvodna izjava 24

„Okvir za reševanje bi moral zagotoviti pravočasen začetek reševanja, preden bilanca stanja finančne institucije pokaže insolventnost in preden se ves kapital izčrpa. Reševanje bi bilo treba začeti, ko podjetje ni več sposobno uspešno poslovati ali verjetno ne bo več sposobno uspešno poslovati ter so se drugi ukrepi izkazali kot nezadostni za preprečitev propada. Dejstvo, da institucija ne izpolnjuje zahtev za dovoljenje samo po sebi ne bi smelo upravičiti začetka reševanja, zlasti če je institucija še vedno sposobna uspešno poslovati ali bo verjetno sposobna uspešno poslovati. Institucija bi se morala šteti kot propadajoča institucija ali institucija, ki bo verjetno propadla, kadar krši ali bo kršila kapitalske zahteve za nadaljnje dovoljenje, ker je ustvarila takšne izgube ali jih bo verjetno ustvarila, ki bi izčrpale vse ali velik del njenih sredstev, kadar sredstva institucije so ali bodo postala nižja od njenih obveznosti, kadar institucija ni več sposobna ali verjetno ne bo več sposobna plačevati svojih obveznosti do roka zapadlosti ali kadar zaprosi za izredno javno finančno podporo. Potreba po nujni likvidnostni pomoči centralne banke ne bi smela biti sama po sebi pogoj, ki zadostno dokazuje, da institucija je ali bo v bližnji prihodnosti postala nesposobna plačevati svoje zapadle obveznosti. Za ohranitev finančne stabilnosti, zlasti v primeru sistemskega pomanjkanja

„Okvir za reševanje bi moral zagotoviti pravočasen začetek reševanja, preden bilanca stanja finančne institucije pokaže insolventnost in preden se ves kapital izčrpa. Reševanje bi bilo treba začeti, ko podjetje ni več sposobno uspešno poslovati ali verjetno ne bo več sposobno uspešno poslovati ter so se drugi ukrepi izkazali kot nezadostni za preprečitev propada. Dejstvo, da institucija ne izpolnjuje zahtev za dovoljenje samo po sebi ne bi smelo upravičiti začetka reševanja, zlasti če je institucija še vedno sposobna uspešno poslovati ali bo verjetno sposobna uspešno poslovati. Institucija bi se morala šteti kot propadajoča institucija ali institucija, ki bo verjetno propadla, kadar krši ali bo kršila kapitalske zahteve za nadaljnje dovoljenje, ker je ustvarila takšne izgube ali jih bo verjetno ustvarila, ki bi izčrpale vse ali velik del njenih sredstev, kadar sredstva institucije so ali bodo postala nižja od njenih obveznosti, kadar institucija ni več sposobna ali verjetno ne bo več sposobna plačevati svojih obveznosti do roka zapadlosti. ~~ali kadar zaprosi za izredno javno finančno podporo.~~ **Potreba po nujni likvidnostni pomoči centralne banke ne bi smela biti sama po sebi pogoj, ki zadostno dokazuje, da institucija je ali bo v bližnji prihodnosti postala nesposobna plačevati svoje zapadle obveznosti.** Za ohranitev finančne stabilnosti, zlasti v primeru sistemskega pomanjkanja

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
likvidnosti državna jamstva za likvidnostna posojila, ki jih odobrijo centralne banke, ali državna jamstva za novo izdane obveznosti ne bi smele sprožiti okvira za reševanje, če so izpolnjeni določeni pogoji. Zlasti morajo biti ukrepi državnih jamstev odobreni v okviru državne pomoči in ne smejo biti del večjega paketa pomoči, uporaba jamstvenih ukrepov pa mora biti časovno strogo omejena. V obeh primerih morajo biti banke solventne.“	likvidnosti državna jamstva za likvidnostna posojila, ki jih odobrijo centralne banke, ali državna jamstva za novo izdane obveznosti ne bi smele sprožiti okvira za reševanje, če so izpolnjeni določeni pogoji. Zlasti morajo biti ukrepi državnih jamstev odobreni v okviru državne pomoči in ne smejo biti del večjega paketa pomoči, uporaba jamstvenih ukrepov pa mora biti časovno strogo omejena. V obeh primerih morajo biti banke solventne.“

Pojasnilo

Namen predlagane spremembe je pojasniti, da bi moralo ugotavljanje okoliščin, v katerih institucija propada ali je verjetno, da bo propadla, temeljiti na oceni bonitetnega položaja institucije, ki jo opravijo pristojni organi. Pristojni organi za konkurenco bi bili udeleženi pri presoji, ali je državna pomoč potrebna. Glej tudi pojasnilo k spremembi 10.

Sprememba 3

Člen 2

„Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:	„Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:
1. ‚reševanje‘ pomeni prestrukturiranje institucije, da se zagotoviti kontinuiteta ključnih funkcij, ohrani finančna stabilnost in ponovno vzpostavi uspešno poslovanje celotne institucije ali njenega dela;	1. ‚reševanje‘ pomeni prestrukturiranje institucije, da se zagotoviti kontinuiteta ključnih funkcij, ohrani finančna stabilnost in ponovno vzpostavi uspešno poslovanje del institucije ali v izjemnih in utemeljenih primerih celotne institucije;
[...]“	[...]
	(84) ‚določen nacionalni organ‘ pomeni določen organ v smislu ustreznih aktov prava Unije.“

Pojasnilo

Namen predlagane spremembe je poudariti, da bi se morale propadajoče institucije ali institucije, ki niso sposobne preživeti, načeloma likvidirati po običajnih postopkih zaradi insolventnosti. Če se izkaže za potrebno, bi se morale reševati z uporabo instrumentov za reševanje, prestrukturiranje v delujoče podjetje pa bi moralo biti skrajni ukrep. ECB poudarja pomembnost zahteve, da prestrukturiranje v delujoče podjetje vedno spremljajo ukrepi za zmanjševanje moralnega tveganja. Na primer, delničarji in nezavarovani upniki bi morali prevzeti izgube, poslovodstvo pa bi se moralo zamenjati, da se doseže skladnost z glavnimi političnimi cilji ⁽⁵⁾. Če ta sredstva ne zadostujejo, bi se morale uporabiti sheme financiranja. ECB poudarja, da je pregledno financiranje eno od glavnih vprašanj, ki vplivajo na legitimnost in odgovornost pri porabi javnih sredstev, katerih zaščita je v interesu Eurosistema. ECB poudarja, da centralne banke v skladu s prepovedjo denarnega financiranja ⁽⁶⁾ ne smejo financirati teh shem.

V predlagani spremembi 5 se uporablja pojem „določen nacionalni organ“, zato ga je treba opredeliti.

Sprememba 4

Člen 3(5a) (novo)

Ni besedila.	„Če organ za reševanje, določen v skladu z odstavkom 1, ni centralna banka, se vsaka odločitev organa za reševanje po tej direktivi nemudoma sporoči centralni banki.“
--------------	---

Pojasnilo

Predlagana direktiva določa, da so lahko organi za reševanje organi, pristojni za nadzor za namene direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, centralne banke, pristojna ministrstva ali drugi javni upravni organi ⁽⁷⁾. Centralne banke imajo jasno opredeljen mandat glede finančne stabilnosti ⁽⁸⁾, ki upravičuje sporočanje relevantnih informacij zadevni centralni banki, če je organ za reševanje drug javni upravni organ.

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB (1)
Sprememba 5	
Člen 6(2)	
„Pristojni organi te načrte pregledajo in ocenijo, v kakšnem obsegu posamezni načrt izpolnjuje zahteve iz člena 5 in naslednja merila.“	„Pristojni organi po posvetovanju z določenimi nacionalnimi organi te načrte pregledajo in ocenijo, v kakšnem obsegu posamezni načrt izpolnjuje zahteve iz člena 5 in naslednja merila.“

Pojasnilo

Predlagana direktiva določa, da pristojni organi pregledajo načrte sanacije, da se zagotovi njihovo učinkovito izvajanje v primerih finančnih težav, ne da bi imeli negativni vpliv na finančni sistem, tudi če bi druge institucije izvajale načrte sanacije v istem časovnem obdobju. Za zagotovitev, da se upoštevajo taki sistemski vidiki, bi morali biti vključeni določeni nacionalni organi, če so ti ločeni od pristojnih organov. Glede opredelitve tega pojma glej tudi predlagano spremembo 3.

Sprememba 6	
Člen 9(2)	
„V načrtu reševanja je treba upoštevati vrsto scenarijev, vključno s tem, da je propad lahko nenavaden ali se zgodi v času splošne finančne nestabilnosti ali dogodkov na ravni celotnega sistema. Načrt za reševanje poleg uporabe shem financiranja, vzpostavljenih v skladu s členom 91, ne predvideva izredne javne finančne podpore.“	„V načrtu reševanja je treba upoštevati vrsto scenarijev, vključno s tem, da je propad lahko nenavaden ali se zgodi v času splošne finančne nestabilnosti ali dogodkov na ravni celotnega sistema. Načrt za reševanje poleg uporabe shem financiranja, vzpostavljenih v skladu s členom 91, ne predvideva izredne javne finančne podpore ali izredne centralnobačne likvidnostne pomoči. “

Pojasnilo

Predlagana sprememba izpostavlja, da se centralne banke neodvisno in s polno diskrepcijo odločajo o zagotavljanju centralnobačne likvidnosti solventnim kreditnim institucijam, vključno z izredno likvidnostno pomočjo, znotraj omejitev, ki jih določa prepoved denarnega financiranja (9). Glej tudi pojasnilo k spremembi 7.

Sprememba 7	
Člen 13(1)	
„Države članice zagotovijo, da organi za reševanje po posvetovanju s pristojnimi organi ocenijo, v kakšnem obsegu so institucije in skupine rešljive, pri čemer se ne predvideva izredne javne finančne podpore razen shem financiranja, vzpostavljenih v skladu s členom 91. Institucija ali skupina velja za rešljivo, če je izvedljivo in verjetno, da jo organ za reševanje bodisi likvidira v okviru običajnih postopkov zaradi insolventnosti ali reši z uporabo različnih instrumentov za reševanje in pooblastil instituciji in skupini, ne da bi to povzročilo znatne negativne posledice za finančne sisteme države članice, v kateri se zadevna institucija nahaja, tudi v primeru okoliščin širše finančne nestabilnosti ali sistemskih dogodkov, ob upoštevanju gospodarske ali finančne stabilnosti te ali druge države	„Države članice zagotovijo, da organi za reševanje po posvetovanju s pristojnimi organi ocenijo, v kakšnem obsegu so institucije in skupine rešljive, pri čemer se ne predvideva izredne javne finančne podpore ali izredne centralnobačne likvidnostne pomoči razen shem financiranja, vzpostavljenih v skladu s členom 91. Institucija ali skupina velja za rešljivo, če je izvedljivo in verjetno, da jo organ za reševanje bodisi likvidira v okviru običajnih postopkov zaradi insolventnosti ali reši z uporabo različnih instrumentov za reševanje in pooblastil instituciji in skupini, ne da bi to povzročilo znatne negativne posledice za finančne sisteme države članice, v kateri se zadevna institucija nahaja, tudi v primeru okoliščin širše finančne nestabilnosti ali sistemskih dogodkov, ob upoštevanju

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
članice ali Unije ter z namenom zagotovitve kontinuitete opravljanja ključnih funkcij institucije ali skupine, bodisi ker jih je možno preprosto in pravočasno ločiti bodisi z drugimi sredstvi.“	gospodarske ali finančne stabilnosti te ali druge države članice ali Unije ter z namenom zagotovitve kontinuitete opravljanja ključnih funkcij institucije ali skupine, bodisi ker jih je možno preprosto in pravočasno ločiti bodisi z drugimi sredstvi.“

Pojasnilo

Predlagana sprememba izpostavlja, da se centralne banke samostojno in s polno diskrecijo odločajo o zagotavljanju centralnobančne likvidnosti solventnim kreditnim institucijam, vključno z izredno likvidnostno pomočjo, znotraj omejitev, ki jih določa prepoved denarnega financiranja ⁽¹⁰⁾. Glej tudi pojasnilo k spremembi 6.

Sprememba 8

Člen 26(2)(e)

„zaščititi vlagatelje (deponente) v smislu Direktive 94/19/ES in vlagatelje v smislu Direktive 97/9/ES;“	„zaščititi vlagatelje (deponente), v smislu kot so opredeljeni v členu 1 Direktive 94/19/ES, in vlagatelje v smislu Direktive 97/9/ES;“
--	---

Pojasnilo

ECB meni, da obseg deponentov pri kreditnih institucijah predstavlja vir financiranja, ki bi ga bilo treba okrepiti. V ta namen bi bilo treba cilj reševanja iz člena 26(2)(e) razširiti na vse vloge, kot so opredeljene v členu 1 Direktive 94/19/ES, brez omejitve v višini 100 000 EUR.

Sprememba 9

Člen 27(1)(a)

„Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi z institucijo iz člena 1(a) le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:	„Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi z institucijo iz člena 1(a) le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
(a) pristojni organ ali organ za reševanje ugotovi, da institucija propada ali je verjetno, da bo propadla;	(a) pristojni organ ali organ za reševanje ugotovi, da institucija propada ali je verjetno, da bo propadla;
(b) ob upoštevanju časovnega zaporedja in drugih relevantnih okoliščin ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršna koli nadomestna dejavnost zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost, razen ukrepa za reševanje, sprejetega v zvezi z institucijo, preprečila propad te institucije v sprejemljivem času;	(b) ob upoštevanju časovnega zaporedja in drugih relevantnih okoliščin ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršna koli nadomestna dejavnost zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost, razen ukrepa za reševanje, sprejetega v zvezi z institucijo, preprečila propad te institucije v sprejemljivem času;
(c) ukrep za reševanje je potreben zaradi javnega interesa v skladu z odstavkom 3.“	(c) ukrep za reševanje je potreben zaradi javnega interesa v skladu z odstavkom 3.“

Pojasnilo

Predlagana direktiva določa, da bodo organi za reševanje sprejeli ukrep za reševanje, če pristojni organ ali organ za reševanje ugotovi, da institucija propada ali je verjetno, da bo propadla. Institucija propada ali je verjetno, da bo propadla, če ne izpolnjuje nekaterih bonitetnih meril. ECB meni, da bi to moral ugotoviti pristojni organ sam zaradi njegove vloge bonitetnega nadzornika in regulatorja. Pristojni organi so najprimernejši za ugotavljanje, ali nastopi katera od okoliščin, določenih v členu 27(2) predlagane direktive; na

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
-----------------------------------	---

primer, ali institucija krši kapitalske zahteve za nadaljnje dovoljenje. Poleg tega naj bi ta sprememba zagotovila skladnost s členom 74(1) predlagane direktive, ki poslovodstvo institucije zavezuje, da obvesti pristojni organ, če smatra, da institucija propada ali bo verjetno propadla.

Sprememba 10

Člen 27(2)

„Za namene točke (a) odstavka 1 institucija propada ali je verjetno, da bo propadla, če je prisotna najmanj ena od naslednjih okoliščin:	„Za namene točke (a) odstavka 1 institucija propada ali je verjetno, da bo propadla, če je prisotna najmanj ena od naslednjih okoliščin:
[...]	[...]
(d) institucija potrebuje izredno javno finančno podporo, razen kadar z namenom ohranjanja finančne stabilnosti potrebuje karkoli od naslednjega:	(d) institucija potrebuje izredno javno finančno podporo, razen kadar z namenom ohranjanja finančne stabilnosti potrebuje karkoli od naslednjega:
(i) državno jamstvo za kritje likvidnostnih posojil, ki so jih zagotovile centralne banke v skladu z običajnimi pogoji (posojilo je v celoti zavarovano s premoženjem, za katero se uporabljajo odbitki pri vrednotenju glede na njegovo kakovost in tržno vrednost, centralna banka pa upravičencu zaračuna kazensko obrestno mero); ali	(i) državno jamstvo za kritje likvidnostnih posojil, ki so jih zagotovile centralne banke v skladu z običajnimi pogoji (posojilo je v celoti zavarovano s premoženjem, za katero se uporabljajo odbitki pri vrednotenju glede na njegovo kakovost in tržno vrednost, centralna banka pa upravičencu zaračuna kazensko obrestno mero); ali
(ii) državno jamstvo za na novo odobrena posojila, da bi odpravili resno motnjo v gospodarstvu države članice.	(ii) državno jamstvo za na novo odobrena posojila, da bi odpravili resno motnjo v gospodarstvu države članice.
V obeh primerih, navedenih v točkah (i) in (ii), so jamstveni ukrepi omejeni na plačilno sposobne finančne institucije, niso del večjega paketa pomoči, so predmet odobritve v skladu s pravili o državnih pomočeh in se uporabljajo največ tri mesece.“	V obeh primerih, navedenih v točkah (i) in (ii), so jamstveni ukrepi omejeni na plačilno sposobne finančne institucije, niso del večjega paketa pomoči, so predmet odobritve v skladu s pravili o državnih pomočeh in se uporabljajo največ tri mesece.“

Pojasnilo

Predlagana direktiva zahteva, da je treba instrumente za reševanje uporabiti pred kakršno koli kapitalsko injekcijo javnega sektorja ali enakovredno izredno finančno podporo javnega sektorja instituciji ⁽¹⁾. ECB v celoti podpira to zahtevo, vendar meni, da bi bilo treba v interesu takojšnjega in učinkovitega ukrepa za reševanje jasno opredeliti odgovornosti vpletenih organov. Namen predlagane spremembe je pojasniti, da bi morale ugotavljanje okoliščin, v katerih institucija propada ali je verjetno, da bo propadla, temeljiti na oceni pristojnih organov. ECB meni, da ni jasno, kako se ugotovi potreba po državni pomoči. Poleg tega je izredna javna finančna podpora opredeljena kot državna pomoč, ki se ne odobri samo z namenom ponovne vzpostavitve uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti institucije, temveč tudi z namenom ohranitve njenega uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti ⁽²⁾. Izredna javna finančna podpora, namenjena ohranitvi finančno trdne institucije, sama po sebi ne bi smela pomeniti okoliščine, v kateri naj bi za institucijo veljalo, da propada ali da bo verjetno propadla. Poleg tega ECB meni, da bi morale ugotavljanje okoliščin, v katerih institucija propada ali je verjetno, da bo propadla, temeljiti samo na oceni njenega bonitetnega položaja in ne bi smelo vključevati presoje, ali je potrebna državna pomoč. V tej zvezi določba, da institucija „propada ali je verjetno, da bo propadla“, kadar koli »institucija potrebuje izredno javno finančno podporo«, tj. državno pomoč, sama po sebi ne pomeni ustreznega objektivnega merila.

Glej tudi predlagano spremembo 2.

Sprememba 11

Člen 29

„1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil	„1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil
---	---

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
za reševanje uporabijo vse primerne ukrepe za zagotavljanje, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z naslednjimi načeli:	za reševanje uporabijo vse primerne ukrepe za zagotavljanje, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z naslednjimi načeli:
(a) delničarji institucije v postopku reševanja prvi prevzamejo izgube;	(a) delničarji institucije v postopku reševanja prvi prevzamejo izgube;
(b) upniki institucije v postopku reševanja začnejo prevzemati izgube po delničarjih, glede na prednost njihovih terjatev v skladu s to direktivo;	(b) upniki institucije v postopku reševanja začnejo prevzemati izgube po delničarjih, glede na prednost njihovih terjatev v skladu s to direktivo;
(c) višje poslovodstvo institucije v postopku reševanja se zamenja;	(c) višje poslovodstvo institucije v postopku reševanja se zamenja;
(d) člani višjega poslovodstva institucije v postopku reševanja prevzamejo sorazmerni delež izgube v skladu s civilnim ali kazenskim pravom glede na svojo subjektivno odgovornost za propad institucije;	(d) člani višjega poslovodstva institucije v postopku reševanja prevzamejo sorazmerni delež izgube v skladu s civilnim ali kazenskim pravom glede na svojo subjektivno odgovornost za propad institucije;
(e) razen če ta direktiva določa drugače, se upniki istega razreda obravnavajo enakovredno;	(e) razen če ta direktiva določa drugače, se upniki istega razreda obravnavajo enakovredno;
(f) noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do prenehanja institucije v okviru običajnih postopkov zaradi insolventnosti.	(f) noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do prenehanja institucije v okviru običajnih postopkov zaradi insolventnosti;
2. Če je institucija subjekt v skupini, organi za reševanje uporabijo instrumente za reševanje in izvajajo pooblastila za reševanje tako, da kar najbolj zmanjšajo učinek na povezane institucije in skupino kot celoto ter negativen vpliv na finančno stabilnost v Uniji in zlasti v državah, kjer skupina deluje.	(g) terjatve deponentov z vlogami, zajamčenimi v skladu z Direktivo 94/19/ES, so ustrezno zavarovane v primeru insolventnosti kreditne institucije.
3. Pri uporabi instrumentov in izvajanju pooblastil za reševanje države članice po potrebi zagotovijo skladnost z okvirom Unije za državne pomoči.“	2. Za uveljavitev odstavka (1)(g) države članice zagotovijo, da:
	(i) se terjatvam deponentov z vlogami, zajamčenimi v skladu z Direktivo 94/19/ES, dodeli prednostna terjatev, tako da imajo višji prednostni vrstni red kot terjatve običajnih nezavarovanih in neprednostnih upnikov v primeru insolventnosti kreditne institucije;
	(ii) sistemu zajamčenih vlog, na katerega so prešle pravice deponentov (subrogacija) z vlogami, zajamčenimi v skladu z Direktivo 94/19/ES, se dodeli prednostna terjatev, ki ima višji prednostni vrstni red deponentov po točki (i), vendar le, kolikor se nanaša na izplačila deponentom do zneska njihovih zajamčenih vlog v okviru sistema.
	3. Če je institucija subjekt v skupini, organi za reševanje uporabijo instrumente za reševanje in izvajajo pooblastila za reševanje tako, da kar najbolj zmanjšajo učinek na povezane institucije in skupino kot celoto ter negativen vpliv na finančno stabilnost v Uniji in zlasti v državah, kjer skupina deluje.

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
	<p>4. Pri uporabi instrumentov in izvajanju pooblastil za reševanje države članice po potrebi zagotovijo skladnost z okvirom Unije za državne pomoči.“</p>

Pojasnilo

Trenutno je šest držav članic, vključno z Bolgarijo ⁽¹³⁾, Grčijo ⁽¹⁴⁾, Latvijo ⁽¹⁵⁾, Madžarsko ⁽¹⁶⁾, Portugalsko ⁽¹⁷⁾ in Romunijo ⁽¹⁸⁾, dodelilo prednostni vrstni red terjatvam, ki so prešle na sistem zajamčenih vlog (subrogacija) po izplačilu zneskov, ki ustrezajo kritim vlogam, in s tem nadalje prispevajo k stalnem zagotavljanju zadostnega financiranja za sistem zajamčenih vlog.

Stališča o vplivu dodelitve prednostnega vrstnega reda so zelo raznolika, saj velja prepričanje, da lahko ima prednostni vrstni red deponentov vpliv na stroške financiranja, ki je na voljo bankam, in da si bodo drugi upniki bolj prizadevali za zavarovanje svojih terjatev. Po drugi strani bi se to nekoliko ublažilo do te mere, da prednostne terjatve veljajo samo za zajamčene vloge. Poleg tega bi morala pravna ureditev, ki določa prednostni vrstni red zavarovanih deponentov, olajšati uporabo ukrepov za reševanje iz predlagane direktive (npr. instrument prodaje poslovanja, instrument premostitvene institucije). Z vidika finančne stabilnosti se prav tako podpira prednostna terjatev v zvezi s kritimi vlogami, saj zmanjšuje tveganje za množične dvige bančnih vlog, potencialne izgube zavarovanih deponentov v fazi likvidacije in prekomerno izčrpavanje sistemov zajamčenih vlog ⁽¹⁹⁾.

Sprememba 12

Člen 30(2)

<p>„Vrednotenje, ki ga določa odstavek 1, se brez poseganja v določbe okvira Unije za državne pomoči, kadar je to ustrezno, pripravi na podlagi preudarnih in realnih predpostavk, vključno s stopnjo neplačil in resnostjo izgub, njegov cilj pa je oceniti tržno vrednost sredstev in obveznosti institucije, ki propada ali je verjetno, da bo propadla, da bi bilo vsakršne izgube, ki bi lahko sledile, mogoče upoštevati v trenutku izvajanja instrumentov za reševanje. Vendar lahko vrednotenje, če trg za določeno sredstvo ali obveznost ne deluje pravilno, odraža dolgoročno ekonomsko vrednost tega sredstva ali obveznosti. Vrednotenje ne predvideva odobritve izredne javne podpore instituciji, ne glede na to, ali je ta dejansko zagotovljena.“</p>	<p>„Vrednotenje, ki ga določa odstavek 1, se brez poseganja v določbe okvira Unije za državne pomoči, kadar je to ustrezno, pripravi na podlagi preudarnih in realnih predpostavk, vključno s stopnjo neplačil in resnostjo izgub, njegov cilj pa je oceniti tržno vrednost sredstev in obveznosti institucije, ki propada ali je verjetno, da bo propadla, da bi bilo vsakršne izgube, ki bi lahko sledile, mogoče upoštevati v trenutku izvajanja instrumentov za reševanje. Vendar lahko vrednotenje, če trg za določeno sredstvo ali obveznost ne deluje pravilno, odraža dolgoročno ekonomsko vrednost tega sredstva ali obveznosti. Vrednotenje ne predvideva dejanske ali pričakovane odobritve izredne javne finančne podpore ali izredne centralno-bančne likvidnostne pomoči instituciji, ne glede na to, ali je ta dejansko zagotovljena.“</p>
--	---

Pojasnilo

Poleg standardnih operacij denarne politike in posojil čez dan lahko centralne banke zagotavljajo likvidnostno podporo v izjemnih okoliščinah in v vsakem posameznem primeru začasno nelikvidnim, vendar solventnim kreditnim institucijam ⁽²⁰⁾. Namen predlagane spremembe je pojasniti, da vrednost sredstev ne bi smela biti neupravičeno umetno zvišana niti zaradi pričakovane izredne javne finančne podpore niti zaradi pričakovane izredne centralnobančne likvidnostne pomoči. Glej tudi spremembo 21.

Sprememba 13

Člen 31(7)

<p>„Države članice lahko organom za reševanje podelijo dodatna pooblastila, ki se jih lahko uporabi v primerih, ko institucija izpolnjuje pogoje za reševanje, če ta dodatna pooblastila niso ovira za učinkovito reševanje skupine ter če so skladna s cilji reševanja in splošnimi načeli, ki urejajo reševanje, opredeljenimi v členih 26 in 29.“</p>	<p>„Države članice lahko organom za reševanje podelijo dodatna pooblastila, ki se jih lahko uporabi v primerih, ko institucija izpolnjuje pogoje za reševanje, če ta dodatna pooblastila niso ovira za učinkovito reševanje skupine ter če so skladna s cilji reševanja in splošnimi načeli, ki urejajo reševanje, opredeljenimi v členih 26 in 29.“</p>
--	--

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
	Državni viri za obvezno dokapitalizacijo institucije, ki izpolnjuje pogoje za reševanje, se uporabijo v izjemnih okoliščinah in samo če institucija v celoti izpolnjuje cilje reševanja iz člena 26(2)(b) in zgoraj navedene pogoje.“

Pojasnilo

Države članice imajo diskrecijsko pravico, da poleg nabora instrumentov iz predlagane direktive uvedejo druge instrumente in pooblastila za reševanje ⁽²¹⁾. Ta diskrecijska pravica ni omejena na nobeno posebno pooblastilo in bi zato nacionalnim organom dajala možnost obvezne dokapitalizacije institucije, ki izpolnjuje pogoje za reševanje, tj. dodatno pooblastilo za reševanje, če upošteva cilje reševanja in splošna načela ⁽²²⁾. Namen predlagane spremembe je preprečiti, da bi države članice zagotavljale javna sredstva za dokapitalizacijo institucije, ki izpolnjuje pogoje za reševanje. Take institucije bi morale dokapitalizirati delničarji in upniki na podlagi določb o instrumentu za reševanje z zasebnimi sredstvi po sprejeti odločitvi o reševanju institucije in na podlagi določb o odpisu kapitalskih instrumentov pred sprejetjem katerega koli ukrepa za reševanje. Predlagana direktiva določa, da bi bilo treba možnost prenehanja vedno upoštevati, preden se sprejme odločitev za ohranitev institucije kot delujočega podjetja ⁽²³⁾.

Sprememba 14

Člen 32(10) in 32(10a) (novo)

„10. Za namene uveljavljanja pravic do zagotavljanja storitev ali ustanavljanja v drugi državi članici v skladu z Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2004/39/ES kupec velja za nadaljevanje institucije v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je institucija v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami ali obveznostmi, vključno s pravico do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov.“	„10. Za namene uveljavljanja pravic do zagotavljanja storitev ali ustanavljanja v drugi državi članici v skladu z Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2004/39/ES kupec velja za nadaljevanje institucije v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je institucija v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami ali obveznostmi. vključno
	10a. Države članice zagotovijo, da lahko kupec iz odstavka 1 nadaljuje z uveljavljanjem pravice do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov institucije v postopku reševanja, pod pogojem, da izpolnjuje regulativna merila za udeležbo v teh sistemih.“

Pojasnilo

Namen predlagane spremembe je zagotoviti, da upravljavci plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov obdržijo pravico do ocenjevanja udeležencev v njihovih sistemih glede na standarde za udeležbo v sistemu. ECB priznava, da je nadaljevanje poslovanja, ki je bilo preneseno na kupca, pomembno, vendar poudarja, da bi bilo treba ta interes uravnotežiti z interesom stabilnih plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ter finančne stabilnosti. Zlasti bi moralo biti upravljavcu sistema, kot je opredeljen v členu 2(a) Direktive 98/26/ES ⁽²⁴⁾, omogočeno, da zavrne dostop kupcu, ki ne šteje za institucijo po členu 2(b). Glej tudi spremembo 15.

Sprememba 15

Člen 34(8) in 34(8a) (novo)

„8. Za namene uveljavljanja pravice do zagotavljanja storitev ali ustanavljanja v drugi državi članici v skladu z Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2004/39/ES premostitvena institucija velja za nadaljevanje institucije v postopku	„8. Za namene uveljavljanja pravice do zagotavljanja storitev ali ustanavljanja v drugi državi članici v skladu z Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2004/39/ES premostitvena institucija velja za nadaljevanje institucije v postopku
--	--

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je institucija v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami ali obveznostmi, vključno s pravico do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov.“	reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je institucija v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami ali obveznostmi. vključno 8a. Države članice zagotovijo, da lahko premostitvena institucija nadaljuje z uveljavljanjem pravic do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov institucije v postopku reševanja, pod pogojem, da izpolnjuje regulativna merila za udeležbo v teh sistemih. “

Pojasnilo

Glej pojasnilo k predlagani spremembi 14.

Sprememba 16

Člen 36(2)

„Za namene instrumenta ločevanja sredstev je nosilec upravljanja sredstev pravna oseba, ki je v celoti last enega ali več javnih organov, med drugim lahko tudi organa za reševanje.“	„Za namene instrumenta ločevanja sredstev je nosilec upravljanja sredstev pravna oseba, ki je v celoti last enega ali več javnih organov, med drugim lahko tudi organa za reševanje. Nosilec upravljanja sredstev ne sme biti institucija, ki ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2004/39/ES. “
---	---

Pojasnilo

Namen predlagane spremembe je pojasniti razliko med nosilci upravljanja sredstev in premostitvenimi institucijami.

Sprememba 17

Člen 38(2)

„Organi za reševanje ne izvajajo pooblastil za odpis in preoblikovanje dolga v zvezi z naslednjimi obveznostmi: [...] (e) obveznostjo do koga od naslednjih: [...] (iii) davčnih organov in organov za socialno varstvo, če imajo te obveznosti prednost v skladu z veljavno zakonodajo o insolventnosti. Točki (a) in (b) odstavka 2 organom za reševanje, kadar je to primerno, ne preprečujeta izvajanja pooblastil v povezavi s katerim koli delom zavarovane obveznosti ali obveznosti, zajamčene z zavarovanjem, ki presega vrednost sredstev, jamstva, pravice do zaplembe ali premoženja, s katerimi je zavarovana. Države članice lahko iz te določbe izvzamejo krite obveznice, kot so opredeljene v členu 22(4) Direktive Sveta 86/611/EGS. [...]	„Organi za reševanje ne izvajajo pooblastil za odpis in preoblikovanje dolga v zvezi z naslednjimi obveznostmi: [...] (e) obveznostjo do koga od naslednjih: [...] (iii) davčnih organov in organov za socialno varstvo, če imajo te obveznosti prednost v skladu z veljavno zakonodajo o insolventnosti; Točki (a) in (b) odstavka 2 organom za reševanje, kadar je to primerno, ne preprečujeta izvajanja pooblastil v povezavi s katerim koli delom zavarovane obveznosti ali obveznosti, zajamčene z zavarovanjem, ki presega vrednost sredstev, jamstva, pravice do zaplembe ali premoženja, s katerimi je zavarovana. Države članice lahko iz te določbe izvzamejo krite obveznice, kot so opredeljene v členu 22(4) Direktive Sveta 86/611/EGS. Ta pooblastila se ne uporabljajo v zvezi z nobeno zavarovano obveznostjo do centralnih bank, ki so članice ESCB. [...]
--	--

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾

Pojasnilo

Namen predlagane spremembe je zagotoviti, da so vse obveznosti do članic ESCB izrecno izvzete iz uporabe instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi. Instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi ne bi smel veljati za članice ESCB, saj gre za javne organe, katerih osnovne naloge od njih terjajo izpostavljenosti do institucij.

Sprememba 18

Člen 39(6)

„Organi za reševanje EBA sporočijo minimalni znesek, ki so ga določili za vsako posamezno institucijo v njihovi pristojnosti. EBA Komisiji najpozneje do 1. januarja 2018 poroča o izvajanju zahtev iz odstavka 1. EBA Komisiji poroča zlasti o tem, ali v zvezi z izvajanjem zadevne zahteve prihaja do razlik na nacionalni ravni.“

„Organi za reševanje EBA sporočijo minimalni znesek, ki so ga določili za vsako posamezno institucijo v njihovi pristojnosti. EBA **opravi presojo vpliva na institucije in** Komisiji najpozneje do 1. januarja 2018 poroča o izvajanju zahtev iz odstavka 1. EBA Komisiji poroča zlasti o tem, ali v zvezi z izvajanjem zadevne zahteve prihaja do razlik na nacionalni ravni.“

Pojasnilo

ECB priporoča, da EBA pri poročanju Komisiji o izvajanju zahteve za institucije, da ohranjajo skupni znesek lastnih sredstev in upravičenih obveznosti, izraženih kot odstotek celotnih obveznosti institucije, zagotovi Komisiji presojo vpliva te zahteve na institucije.

Sprememba 19

Člen 61(2)

„Katera koli začasna ustavitev v skladu z odstavkom 1 ne velja za upravičene vloge v smislu Direktive 94/19/ES.“

„Katera koli začasna ustavitev v skladu z odstavkom 1 ne velja za:

- (a) upravičene vloge v smislu Direktive 94/19/ES;
- (b) upravičene terjatve v smislu Direktive 97/9/ES;
- (c) prenosne naloge, kot so opredeljeni v členu 2(i) Direktive 98/26/ES in ki so vstopili v sistem v skladu s členom 3 Direktive 98/26/ES;
- (d) dodatno jamstvo, kot je opredeljeno v členu 2(m) Direktive 98/26/ES.“

Pojasnilo

ECB podpira predlagano pooblastilo organov za reševanje, da začasno ustavijo nekatere obveznosti ⁽²⁵⁾. ECB nadalje podpira, da se ta pooblastila ne uporabljajo za upravičene vloge. Predlaga, da se ta pooblastila prav tako ne bi smela uporabiti za terjatve, primerne za odškodnine na podlagi odškodninske sheme za vlagatelja v smislu Direktive 97/9/ES. ECB nadalje ugotavlja, da Direktiva 98/26/ES štiti dokončnost poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev ter izterljivost dodatnega jamstva, vključno z vsemi sredstvi, ki jih udeležencem zagotavlja drugim udeležencem pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev za zavarovanje pravic in obveznosti v zvezi s tem sistemom, s ciljem zmanjšanja sistemskega tveganja ⁽²⁶⁾. V tej zvezi ECB ugotavlja, da ta zaščita velja za centralne nasprotne stranke, saj bi bilo treba centralne nasprotne stranke obvestiti kot sistem po Direktivi 98/26/ES ⁽²⁷⁾. Poleg tega Direktiva 98/26/ES pokriva dodatno jamstvo, predpisano v zvezi z operacijami centralnih bank držav članic, vključno z operacijami denarne politike ⁽²⁸⁾. Namen predlagane direktive je zagotoviti, da se Direktiva 98/26/ES še naprej uporablja. Glej tudi predlagano spremembo 20.

Sprememba 20

Člen 62(2)

„Organi za reševanje pooblastila iz odstavka 1 ne izvajajo v zvezi s katero koli pravico iz naslova jamstva centralne

„Organi za reševanje pooblastila iz odstavka 1 ne izvajajo v zvezi s ~~katero koli pravico iz naslova jamstva centralne~~

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
nasprotne stranke glede sredstev, za katere institucija v postopku reševanja jamči s kritjem ali zavarovanjem.“	nasprotne stranke glede sredstev, za katere institucija v postopku reševanja jamči s kritjem ali zavarovanjem Z dodatnim jamstvom, kot je opredeljeno v členu 2(m) Direktive 98/26/ES.

Pojasnilo

Glej pojasnilo k predlagani spremembi 19.

Sprememba 21

Člen 66(3)(c)

„Vrednotenje je v skladu z določbami in metodologijo, določenimi v členu 30(1) do (5), in:	„Vrednotenje je v skladu z določbami in metodologijo, določenimi v členu 30(1) do (5), in:
(a) predpostavlja, da bi bili za institucijo, v zvezi s katero je bil izveden delni prenos, odpis ali preoblikovanje, uvedeni običajni postopki zaradi insolventnosti neposredno po izvedbi prenosa, odpisa ali preoblikovanja;	(a) predpostavlja, da bi bili za institucijo, v zvezi s katero je bil izveden delni prenos, odpis ali preoblikovanje, uvedeni običajni postopki zaradi insolventnosti neposredno po izvedbi prenosa, odpisa ali preoblikovanja;
(b) predpostavlja, da delni prenos ali prenosi pravic, sredstev ali obveznosti ali odpis ali preoblikovanje niso bili izvedeni;	(b) predpostavlja, da delni prenos ali prenosi pravic, sredstev ali obveznosti ali odpis ali preoblikovanje niso bili izvedeni;
(c) ne upošteva kakršne koli izredne javne podpore instituciji.“	(c) ne upošteva kakršne koli dejanske ali pričakovane izredne javne podpore instituciji in izredne centralno-bančne likvidnostne pomoči.

Pojasnilo

Glej pojasnilo k predlagani spremembi 12.

Sprememba 22

Člen 72

„Delni prenosi: zaščita za sisteme trgovanja, klirinške sisteme in sisteme poravnave	„ Delni prenosi: z Zaščita za sisteme trgovanja, klirinške sisteme in sisteme poravnave
1. Države članice zagotovijo, da prenos, razveljavitev ali sprememba ne vplivajo na delovanje sistemov in pravila sistemov iz Direktive 98/26/ES, kadar organ za reševanje:	1. Države članice zagotovijo, da prenos, razveljavitev ali sprememba uporaba instrumentov za reševanje ne vplivajo na delovanje sistemov in pravila sistemov iz uporabo Direktive 98/26/ES, kadar organ za reševanje:
(a) prenese del, vendar ne vseh, premoženja, pravic ali obveznosti institucije na drug subjekt;	(a) prenese del, vendar ne vseh, premoženja, pravic ali obveznosti institucije na drug subjekt;
(b) uporabi pooblastila iz člena 57 za razveljavitev ali spremembo pogojev pogodbe, katere stranka je institucija v postopku reševanja, ali za nadomestitev družbe prejemnice kot stranke.	(b) uporabi pooblastila iz člena 57 za razveljavitev ali spremembo pogojev pogodbe, katere stranka je institucija v postopku reševanja, ali za nadomestitev družbe prejemnice kot stranke.
2. Zlasti tak prenos, razveljavitev ali sprememba ne sme preklicati prenosnega naloga v nasprotju s členom 5 Direktive 98/26/ES ter ne sme spreminjati ali izničiti izvršljivosti prenosnih nalogov in medsebojnega poračunavanja, kot jo zahtevata člena 3 in 5 Direktive 98/26/ES, uporabe	2. Zlasti prenos, razveljavitev ali sprememba ne sme preklicati prenosnega naloga v nasprotju s členom 5 Direktive 98/26/ES ter ne sme spreminjati ali izničiti izvršljivosti prenosnih nalogov in medsebojnega poračunavanja, kot jo zahtevata člena 3 in 5 Direktive 98/26/ES, uporabe

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
sredstev, vrednostnih papirjev ali kreditnih zmogljivosti, kot jo zahteva člen 4 Direktive 98/26/ES ali zaščite dodatnega jamstva, kot jo zahteva člen 9 Direktive 98/26/ES.“	sredstev, vrednostnih papirjev ali kreditnih zmogljivosti, kot jo zahteva člen 4 Direktive 98/26/ES ali zaščite dodatnega jamstva, kot jo zahteva člen 9 Direktive 98/26/ES.“

Pojasnilo

Zmanjšanje sistemskega tveganja terja zlasti dokončnost poravnave in izvršljivost dodatnega jamstva. Zato je treba Direktivo 98/26/ES obravnavati kot *lex specialis*, na katero predlagana direktiva ne vpliva.

Sprememba 23

Člen 74(3)

„Kadar pristojni organ oceni, da so v zvezi z institucijo izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) člena 27(1), to oceno nemudoma posreduje naslednjim organom:	„Kadar pristojni organ oceni, da so v zvezi z institucijo izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) člena 27(1), to oceno nemudoma posreduje naslednjim organom:
(a) organu za reševanje za zadevno institucijo, če ne gre za isti organ;	(a) organu za reševanje za zadevno institucijo, če ne gre za isti organ;
(b) centralni banki, če ne gre za isti organ;	(b) centralni banki, če ne gre za isti organ;
(c) kadar je to ustrezno, organu za reševanje na ravni skupine;	(c) kadar je to ustrezno, organu za reševanje na ravni skupine;
(d) pristojnim ministrstvom;	(d) pristojnim ministrstvom;
(e) kadar je institucija predmet nadzora na konsolidirani osnovi v skladu z oddelkom 1 poglavja 4 naslova V Direktive 2006/48/ES, konsolidacijskega nadzornika.“	(e) kadar je institucija predmet nadzora na konsolidirani osnovi v skladu z oddelkom 1 poglavja 4 naslova V Direktive 2006/48/ES, konsolidacijskega nadzornika;
	(f) kadar je institucija institucija, kot je opredeljena v členu 2(b) Direktive 98/26/ES, Komisiji, ECB, ESMA, EIOPA, EBA in upravljavcem sistemov, v katerih je udeležena;
	(g) kadar je institucija sistemsko pomembna, ESRB in makrobonitetnim organom.“

Pojasnilo

Izkušnje z delovanjem finančnih infrastruktur v času krize so med drugim pokazale pomanjkljivosti v postopkih obveščanja ⁽²⁹⁾ za sisteme, kot so opredeljeni v členu 2(a) Direktive 98/26/ES. Namen predlagane spremembe je zagotoviti, da so ECB, evropske nadzorne agencije, Komisija ter, kjer je primerno, ESRB in makrobonitetni organi kot zadevne zainteresirane stranke za namene Direktive 98/26/ES obveščeni o izpolnjevanju točk (a) in (b) člena 27(1) predlagane direktive. Tako obvestilo bi služilo kot zgodnje opozorilo o morebitni sprožitvi postopkov zaradi insolventnosti v zvezi z udeležencem v določenem sistemu. Centralne banke so odgovorne za makrobonitetno in finančno stabilnost ter imajo strokovno znanje in izkušnje o finančnih trgih. V tej zvezi bi morale biti vključene v postopek reševanja in prispevati k doseganju ciljev reševanja ob zmanjšanju tveganj za negativne in neželene učinke na izvrševanje nalog centralnih bank in na delovanje plačilnih in poravnalnih sistemov. V tem okviru lahko imajo centralne banke pomembno vlogo pri ocenjevanju načrtov sanacije in reševanja in pri oceni, ali bo treba uporabiti pooblastila za reševanje. Centralne banke so lahko vključene tudi v ocenjevanje potencialnega ukrepanja organa za reševanje, saj je eden glavnih ciljev izogniti se sistemskim motnjam ⁽³⁰⁾. Po mnenju ECB je zato potrebno, da države članice zagotovijo, da, kadar centralna banka ni sama organ za reševanje, pristojni organ in organ za reševanje ustrezno izmenjujeta informacije s centralno banko. V tej zvezi je ta člen korak v pravo smer, vendar sta potrebna nadaljnja izmenjava informacij in sodelovanje.

Sprememba 24

Člen 76(1)

„1. Zahteve glede poklicne skrivnosti so zavezujoče za naslednje osebe:	„1. Zahteve glede poklicne skrivnosti so zavezujoče za naslednje osebe:
---	---

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB (1)
(a) organe za reševanje;	(a) organe za reševanje;
(b) pristojne organe in EBA;	(b) pristojne organe in EBA;
(c) pristojna ministrstva;	(c) pristojna ministrstva;
(d) zaposlene ali nekdanje zaposlene v organih, navedenih v točkah (a) in (b);	(d) zaposlene ali nekdanje zaposlene v organih, navedenih v točkah (a) in (b);
(e) posebne upravitelje, imenovane v skladu s členom 24;	(e) posebne upravitelje, imenovane v skladu s členom 24;
(f) potencialne prevzemnike, ki jih kontaktirajo pristojni organi ali povabijo organi za reševanje, ne glede na to, ali sta bila ta kontakt ali to povabilo izvedena kot priprava za uporabo instrumenta prodaje poslovanja in ne glede na to, ali je bil rezultat povabila prevzem;	(f) potencialne prevzemnike, ki jih kontaktirajo pristojni organi ali povabijo organi za reševanje, ne glede na to, ali sta bila ta kontakt ali to povabilo izvedena kot priprava za uporabo instrumenta prodaje poslovanja in ne glede na to, ali je bil rezultat povabila prevzem;
(g) revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki sodelujejo z organi za reševanje ali potencialnimi pridobitelji, navedenimi v točki (f);	(g) revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki sodelujejo z organi za reševanje ali potencialnimi pridobitelji, navedenimi v točki (f);
(h) organe, ki upravljajo sisteme zajamčenih vlog;	(h) organe, ki upravljajo sisteme zajamčenih vlog;
(i) centralne banke in druge organe, vključene v postopek reševanja;	(i) centralne banke in druge organe, vključene v postopek reševanja;
(j) katere koli druge osebe, ki nudijo ali so nudile storitve organom za reševanje.“	(j) poslovodstvo, ki ga organ za reševanje imenuje v premostitveni instituciji, upravitelju sredstev ali drugih nosilcih reševanja;
	(k) katere koli druge osebe, ki nudijo ali so nudile storitve organom za reševanje.“

Pojasnilo

ECB meni, da bi za poslovodstvo vseh subjektov za reševanje, ki se vzpostavijo z uporabo instrumentov reševanja, tudi morale veljati enake zahteve glede poklicne skrivnosti. Poslovodstvo je opredeljeno v členu 2(24).

Sprememba 25

Člen 80(8)

„Organi za reševanje na ravni skupine ne smejo vzpostaviti kolegijev za reševanje, če druge skupine ali kolegiji opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge, kot so določene v tem členu, ter spoštujejo vse pogoje in postopke iz tega oddelka. V tem primeru se vsi sklici na kolegije za reševanje v tej direktivi razumejo tudi kot sklicevanje na te druge skupine ali kolegije.“

„~~Od organov~~ za reševanje na ravni skupine ~~se~~ ne smejo **zahtevati** vzpostavitve kolegijev za reševanje, če druge skupine ali kolegiji opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge, kot so določene v tem členu, ter spoštujejo vse pogoje in postopke iz tega oddelka. V tem primeru se vsi sklici na kolegije za reševanje v tej direktivi razumejo tudi kot sklicevanje na te druge skupine ali kolegije.“

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾

Pojasnilo

Namen predlagane spremembe je pojasniti, da se od organov za reševanje na ravni skupine ne bo zahtevala vzpostavitev kolegijev za reševanje.

Sprememba 26

Člen 86(1)

„EBA po posvetovanju z zadevnimi nacionalnimi organi za reševanje zavrne priznanje postopkov tretje države za reševanje v skladu s členom 85 (2), če meni:

- (a) da bi postopek tretje države za reševanje imel negativen učinek na finančno stabilnost v državi članici, v kateri se nahaja organ za reševanje, ali meni, da bi postopek lahko imel negativen učinek na finančno stabilnost druge države članice;
- (b) da je neodvisni postopek iz člena 87 v zvezi z domačo podružnico nujen za doseg enega ali več ciljev reševanja;
- (c) da upniki, vključno zlasti z deponenti, ki se nahajajo ali plačujejo v državi članici, v postopkih tretje države za reševanje ne bi bili obravnavani enakopravno z upniki iz tretje države.“

„EBA po posvetovanju z zadevnimi nacionalnimi organi za reševanje zavrne priznanje postopkov tretje države za reševanje v skladu s členom 85 (2), če meni:

- (a) da bi postopek tretje države za reševanje imel negativen učinek na finančno stabilnost v državi članici, v kateri se nahaja organ za reševanje, ali meni, da bi postopek lahko imel negativen učinek na finančno stabilnost druge države članice;
- (b) da je neodvisni postopek iz člena 87 v zvezi z domačo podružnico nujen za doseg enega ali več ciljev reševanja.

EBA lahko po posvetovanju z zadevnimi nacionalnimi organi za reševanje zavrne priznanje postopkov tretje države za reševanje v skladu s členom 85(2), če meni,
~~(c)~~ da upniki, vključno zlasti z deponenti, ki se nahajajo ali plačujejo v državi članici, v postopkih tretje države za reševanje ne bi bili obravnavani enakopravno z upniki iz tretje države.“

Pojasnilo

Res je, da postopek tretje države za reševanje ne bi smel imeti negativnega učinka na finančno stabilnost države članice ali na cilje reševanja, vendar ECB predlaga možnost, da EBA zavrne postopek tretje države za reševanje, če upniki ne bi bili enako obravnavani.

Sprememba 27

Člen 96

„Države članice zagotovijo, da imajo sheme financiranja pod njihovo jurisdikcijo možnost najemanja posojil ali drugih oblik podpore s strani finančnih institucij, centralne banke ali drugih tretjih oseb v primeru, da zneski, zbrani v skladu s členom 94 ne zadoščajo za kritje izgub, stroškov ali drugih odhodkov, ki so nastali z uporabo shem financiranja, in da izredni prispevki iz člena 95 niso takoj dostopni.“

„Države članice zagotovijo, da imajo sheme financiranja pod njihovo jurisdikcijo možnost najemanja posojil ali drugih oblik podpore s strani finančnih institucij, ~~centralne banke~~ ali drugih tretjih oseb v primeru, da zneski, zbrani v skladu s členom 94 ne zadoščajo za kritje izgub, stroškov ali drugih odhodkov, ki so nastali z uporabo shem financiranja, in da izredni prispevki iz člena 95 niso takoj dostopni.“

Pojasnilo

Namen predlagane spremembe je pojasniti, da sheme financiranja ne bi smele biti odvisne od jemanja posojil ali drugih oblik podpore ESCB ⁽³¹⁾. Prepoved denarnega financiranja v Pogodbi pomeni pravne ovire za operacije centralnobančne likvidnostne podpore za kreditne institucije. Poleg tega se centralne banke neodvisno in s polno diskrepcijo odločajo o zagotavljanju centralnobančne likvidnosti solventnim kreditnim institucijam, vključno z izredno likvidnostno pomočjo, znotraj omejitev, ki jih določa prepoved denarnega financiranja ⁽³²⁾.

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB (1)
Sprememba 28	
Člen 98(3)	
„Načini financiranja iz odstavka 2 lahko vključujejo:	„Načini financiranja iz odstavka 2 lahko vključujejo:
(a) prispevke nacionalnih shem financiranja institucij, ki so del skupine;	(a) prispevke nacionalnih shem financiranja institucij, ki so del skupine;
(b) najeta posojila ali druge oblike podpore s strani finančnih institucij ali centralne banke.“	(b) najeta posojila ali druge oblike podpore s strani finančnih institucij ali centralne banke. “

Pojasnilo

Glej pojasnilo k predlagani spremembi 27.

Sprememba 29	
Člen 98(5)	
„Za namene tega člena države članice zagotovijo, da se shemam financiranja za skupine pod pogoji iz člena 96 dovoli najmanjše posojil ali drugih oblik podpore s strani finančnih institucij, centralne banke ali drugih tretjih oseb za celoten znesek, ki je potreben za financiranje reševanja skupine v skladu z načrtom financiranja iz odstavka 2 tega člena.“	„Za namene tega člena države članice zagotovijo, da se shemam financiranja za skupine pod pogoji iz člena 96 dovoli najmanjše posojil ali drugih oblik podpore s strani finančnih institucij, centralne banke ali drugih tretjih oseb za celoten znesek, ki je potreben za financiranje reševanja skupine v skladu z načrtom financiranja iz odstavka 2 tega člena.“

Pojasnilo

Glej pojasnilo k predlagani spremembi 27.

Sprememba 30	
Člen 99	
„1. Države članice zagotovijo, da je, kadar organi reševanja sprejmejo ukrep za reševanje in v kolikor tak ukrep zagotavlja, da imajo deponenti še naprej dostop do vlog, sistem zajamčenih vlog, s katerim je povezana institucija, do zneska kritih vlog odgovoren za znesek izgub, ki bi jih moral nositi, če bi prišlo do prenehanja institucije v okviru običajnih postopkov zaradi insolventnosti.	„1. Države članice zagotovijo, da je, kadar organi reševanja sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s kreditno institucijo in v kolikor tak ukrep zagotavlja, da imajo deponenti še naprej dostop do vlog, sistem zajamčenih vlog, s katerim je povezana institucija, prispeva k financiranju ukrepa za reševanje in da ukrep zagotavlja, da imajo deponenti še naprej dostop do svojih vlog. Sistem zajamčenih vlog je do zneska kritih vlog odgovoren za znesek izgube, vendar se od njega ne sme zahtevati večjega plačila, kot bi jih ga moral nositi, če bi prišlo do prenehanja institucije v okviru običajnih postopkov zaradi insolventnosti.
2. Države članice zagotovijo, da so v skladu z nacionalno zakonodajo o običajnih postopkih zaradi insolventnosti sistemi zajamčenih vlog obravnavajo enako kot nezavarovane neprednostne terjatve.	2. Države članice zagotovijo, da so v skladu z nacionalno zakonodajo o običajnih postopkih zaradi insolventnosti sistemi zajamčenih vlog obravnavajo enako kot nezavarovane neprednostne terjatve.

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
3. Države članice zagotovijo, da so pri določanju višine zneska, za katero je sistem zajamčenih vlog odgovoren v skladu z odstavkom 1 tega člena, izpolnjeni pogoji iz člena 30(2).	3.2. Države članice zagotovijo, da so pri določanju višine zneska, za katero je sistem zajamčenih vlog odgovoren v skladu z odstavkom 1 tega člena, izpolnjeni pogoji iz člena 30(2).
4. Prispevek sistema zajamčenih vlog za namene odstavka 1 se plača v denarnih sredstvih	4. 3. Prispevek sistema zajamčenih vlog za namene odstavka 1 se plača v denarnih sredstvih
[...]"	[...]"

Pojasnilo

Namen predlagane spremembe je pojasniti pravno podlago, po kateri je sistem zajamčenih vlog odgovoren za znesek izgube v primeru, da je institucija prenehala, ne da bi bila v postopku reševanja. Drugič, v skladu z Direktivo 94/19/ES so lahko samo kreditne institucije vključene v sistem zajamčenih vlog.

Predlagano črtanje člena 99(2) se nanaša na predlog za vzpostavitev prednostnega pravila za deponente. Glej tudi predlagano spremembo 11.

- (1) Krepki tisk v besedilu členov označuje, kje ECB predlaga vstavev novega besedila. Prečrtani tisk v besedilu členov označuje, kje ECB predlaga črtanje besedila.
- (2) ESCB zagotavlja posojilo čez dan kreditnim institucijam in investicijskim podjetjem, ustanovljenim v Evropskem gospodarskem prostoru, v omejenem obsegu pa tudi drugim primernim subjektom. Glej zlasti Prilogo III k Smernici ECB/2007/2 z dne 26. aprila 2007 o transevropskem sistemu bruto poravnave v realnem času (TARGET2), (UL L 237, 8.9.2007, str. 1). Poleg tega ESCB zagotavlja likvidnost v kontekstu denarne politike. Glej poglavji 3 in 4 Priloge I k Smernici ECB/2011/14 z dne 20. septembra 2011 o instrumentih in postopkih denarne politike Eurosistema (UL L 331, 14.12.2011, str. 1).
- (3) Glej *Annual Report* ECB, 1999, str. 98, in *Financial Stability Review* ECB, december 2006, str. 172.
- (4) Glej Konvergenčno poročilo ECB, 2012, str. 29.
- (5) Glej prispevek ESCB k javnemu posvetovanju Evropske komisije o tehničnih podrobnostih možnega okvira EU za sanacijo in reševanje bank, maj 2011, str. 4 in 5.
- (6) Glej Mnenje CON/2010/83, odstavek 6.3, in Mnenje CON/2011/103, odstavek 4.
- (7) Glej člen 3(3) predlagane direktive.
- (8) V zvezi z ESCB glej člen 127(5) Pogodbe in člen 3.3 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.
- (9) Člen 123 Pogodbe. Glej tudi Konvergenčno poročilo ECB, 2012, str. 29.
- (10) Prim. opombo 9.
- (11) Uvodna izjava 35 predlagane direktive.
- (12) V tej zvezi glej tudi Sporočilo Komisije – Dokapitalizacija finančnih institucij v trenutni finančni krizi: omejitev pomoči na najmanjšo potrebno in zaščitni ukrepi za preprečevanje neupravičenega izkrivljanja konkurence (UL C 10, 15.1.2009, str. 2).
- (13) Status prednostnega upnika za sistem zajamčenih vlog določa člen 94(1) Zakona o insolventnosti bank (*Darjaven vestnik* št. 92, 27.9.2002).
- (14) Deponentov status prednostnega upnika določa člen 4(16) Zakona 3746/2009 o prenosu Direktive 2005/14/ES o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in Direktive 2005/68/ES o pozavarovanju ter drugih določb (FEK A 27, 16.2.2009). Člen 13a(4) določa status sistema zajamčenih vlog.
- (15) Zakon z dne 5. oktobra 1995 o kreditnih institucijah (LV 163(446), 24.10.1995). Člen 192(1) je uvedel prednostni vrstni red za zavarovane deponente dne 21. maja 1998.
- (16) Zakon CXII iz leta 1996 o kreditnih institucijah in finančnih podjetjih (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996) ter natančnejše Poglavlje XV Zakona o podrobnostih sistema zajamčenih vlog. Preferenčni status vseh terjatev in ne samo terjatev iz naslova zajamčenih vlog določa člen 183(1) Zakona.
- (17) Glej člen 166-A prečiščenega besedila Uredbe z zakonsko močjo št. 298/92 z dne 31. decembra 1992 o pravnem okviru za kreditne institucije in finančna podjetja (D.R. No 30, I, 10.2.2012).
- (18) Vladna uredba št. 10/2004 o postopkih sodne reorganizacije in stečaja kreditnih institucij, kot je bila pozneje spremenjena in dopolnjena, zlasti s členom 38, daje, potem ko so poravnani stroški stečajnega postopka, prednostno pravico terjatvam, ki izhajajo iz zajamčenih vlog, vključno s terjatvami sistema zajamčenih vlog, ki izhajajo iz poplačil zavarovanih deponentov (*Monitorul Oficial al României*, Prvi del, št. 84, 30.1.2004).
- (19) Glej Mnenje CON/2011/83.
- (20) Glej *Annual Report* ECB, 1999, str. 98 in *ECB Financial Stability Review*, december 2006, str. 172.
- (21) Glej člen 31(7) predlagane direktive.
- (22) Glej člena 26 in 29 predlagane direktive.
- (23) Glej uvodno izjavo 28 predlagane direktive.
- (24) Direktiva 98/26/EC Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).
- (25) Glej tudi prispevek ESCB k javnemu posvetovanju Evropske komisije o tehničnih podrobnostih možnega okvira EU za sanacijo in reševanje bank, maj 2011.
- (26) Glej uvodno izjavo 9.
- (27) Glej člen 17(4) Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

⁽²⁸⁾ Glej uvodno izjavo 10.

⁽²⁹⁾ Glej dokument ECB *Report on the lessons learned from the financial crisis with regard to the functioning of European financial market infrastructures*, maj 2010.

⁽³⁰⁾ Glej tudi prispevek ESCB k javnemu posvetovanju Evropske komisije o tehničnih podrobnostih možnega okvira EU za sanacijo in reševanje bank, maj 2011, str. 6, odstavek 9.

⁽³¹⁾ Glej Mnenje CON/2011/103.

⁽³²⁾ Prim. opombo 9.
